

Anden, som han er istand dertil. Jeg skal saaledes anbefale, at man lader det ærede Medlems Underændringsforslag nyde samme Skæbne som det Forslag, hvortil det er stillet. Jeg skal ikke opholde Thingets Tid længer, saa meget mindre som jeg i alt Væsenligt kan henholde mig til, hvad min ærede Medforslagsstiller har sagt om de af os i Forening stillede Forslag.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Fischer): Vndringsforslaget under Nr. 11 er kun en Redaktionsændring. Vndringsforslagene under Nr. 12 og 13 have de ærede Forslagsstillere gjensidigt belyst saaledes, at jeg haaber, at Thinget er enig om at gjøre dem begge lige Ret ved at forlæste dem begge og saa blive staaende ved Lovforslagets Text. Vndringsforslaget under Nr. 14 tiltræder jeg; det er en Forbedring, naar der kommer til at staa „Agerjord“ i stedet for „Sorb“, og naar der tilføies „Stov“, hvor saadan findes. — Saa kommer jeg til Vndringsforslaget under Nr. 15 og de brændende Spørgsmaal, som her ere reiste i Almindelighed. Det forekommer mig, at man har tillagt dette Vndringsforslag en noget større Betydning, end det vilde faae, naar det vedtoges. Vedtages ogsaa dette Vndringsforslag, saa bliver jo alligevel 1ste Stykke af § 12 staaende som Udtryk for, hvad der i Virkeligheden skal ske, hvad Kommissionen skal gjøre. Kommissionen skal kigge over, hvor meget Jord der behøves for at holde 2 Heste og 6 Køer; det er Regelen. Saa vi saa til det 2det Stykke af § 12 og tænke os Vndringsforslaget under Nr. 15 vedtaget, saa vil denne Vndring ikke faae nogen Indflydelse paa det Hverv, Kommissionen har at udføre, men den vil kun faae Betydning for Besvarelsen af det Spørgsmaal, om Præsten skal have et Tillæg til eller lide Afdrag i sin Løn; det er Spørgsmaalet. — Udvalget har under Nr. 16 stillet et Forslag, hvorefter Resten af Stykket efter „Hartkorn“ skulde udgaa. Det tror jeg ikke, vilde være det Hensigtsmæssigste at vedtage; thi saa bliver der ikke nogen klar Mening i, hvorfor man nævner de 2 Ldr. Hartkorn. De ere jo kun nævnedes for at have en Regulator. Lager man nu derimod det af de 8 ærede Medlemmer stillede Vndringsforslag, saa vil dette i det Hele svare til den Hensigt, som Lovforslaget har havt ved at nævne de 2 Ldr. Hartkorn, og benytte dem som Regulator. De 144,000 eller efter Underændringsforslaget de 167,000 Kv.-Allen boniteret Jord blive da Maalestof for, om der skal gives Præsten noget Tillæg, eller han skal lide noget Afdrag, og dette beregnes da efter Lønder Land, hvad det ogsaa meget godt kan i den Forbindelse. Jeg skal heller ikke have Noget imod, at Vndringsforslaget og ligeledes Underændringsforslaget vedtages, og jeg antager, at denne Vndring bør vedtages af Hensyn til, at ved den ny Matrifels Indspørelse her i Landet ere

ingen Jorder satte til Hartkorn højere end til Lægt 20, og det er rimeligvis dette, som har ledet til at gjøre en noget dertil svarende Regel gjældende ved det Boniteringsforetagende, som den sidste ærede Lægt omtalte. Jeg finder altsaa ingen Betænkelse ved, at Vndringsforslaget Nr. 15 med dertil hørende Underændringsforslag vedtages, og jeg vilde meget foretrække dette fremfor Udvalgets Vndringsforslag under Nr. 16. — Vndringsforslagene under Nr. 17 og 18 svare ogsaa til hinanden, og der lægger jeg ikke megen Vægt paa, hvilket af dem man vedtager, da de jo kun gjælde for Overgangstiden; de angaa begge kun det Tilfælde, at Præstegaardsjorden for et vist Tidrum er bortforpagtet, og bestemme, hvorledes Præstens Indtægt skal være i den Tid. Jeg vilde imidlertid have foretrukket Vndringsforslaget under Nr. 17 ubetinget, naar der ikke havde været en Indsigelse at gjøre mod Redaktionen deraf; thi naar det hedder i Begyndelsen: „samtlige Naturalydelsers af Forpagtningen, samt om fornødent saameget af Pengeafgiften, at han i Alt erholder en Forpagtningsindtægt af 512 Kroner“, saa maatte dette Resultat fremkomme under Kommissionens Virksomhed, medens Kommissionens Virksomhed kun omhandles i Vndringsforslagets sidste Punktum, hvor det hedder: „Naturalydernes Verdi samt Brugsverdien af den Del af Jorden, som mulig ikke er bortforpagtet, ansættes af Kommissionen“. Det burde være sagt strax i Begyndelsen af Vndringsforslaget, at Kommissionen skulde afgjøre begge de Tilfælde, som omhandles i Vndringsforslaget. Dette vilde saa have været klarere. Imidlertid kan man vel forstaa det, men jeg har ikke den mindste Betænkelse ved at blive staaende ved Udvalgets Vndringsforslag, nemlig at: „i Mellemtiden opbeholder Præsten saameget af Forpagtningsafgiften, som svarer til 2 (paa Bornholm 3) Ldr. Hartkorn“, thi Præstegaardene ere jo nu satte i Hartkorn, og det bliver ikke vanskeligt at udregne, hvor stor en Del af Forpagtningsafgiften der kan svare til 2 Ldr. Hartkorn, og for den korte Overgangstid, hvorom det vil komme til at gjælde, kan det ikke have nogen Betydning, hvorledes Hartkornet af Præstegaardsjorderne er ansat. Skulde en Del af Jorderne ikke være bortforpagtet, vil man meget let administrativt kunne afgjøre, hvad der i saa Henseende bør ske. — Vndringsforslaget under Nr. 19 er jo bortfaldet. — Vndringsforslaget under Nr. 20 skal jeg anbefale til Vedtagelse med det af Udvalgets Flertal stillede Underændringsforslag. — Saa kommer vi til § 13, hvor der er stillet et Vndringsforslag under Nr. 21. Det er en Selsølg, at dette maa vedtages, naar man i det Hele taget kommer bort fra de 2 Ldr. Hartkorn. Jeg skal altsaa anbefale det til Vedtagelse. — Vndringsforslaget under Nr. 22 gaar ud paa at forandre de 28 Aar, som staa i sidste Linie af andet Stykke, til 20 Aar. I 28 Aar har der